

Tro. Man havde efter den Tid formelig kappedes om at fremsætte nye, livsvækkende Sandheder. Saaledes havde en vis Pastor Magensen, der ogsaa var til Stede her i Dag, fornylig udgivet et opsigtsvækkende Flyveskrift „Bort med Helvedsstraffene!“ hvori han baade med Lærdom og med Hjærtelighed havde paavist, at Troen paa en personlig Djævel og en evig Fordømmelse stred saavel mod vor Forestilling om Guds Algodhed som mod Bibeloversætternes nyeste sproglige Resultater. Den lille blaaøjede Mand med de lyse Englelokker var saa dybt grebet af denne ny Lære, saa bekymret over sine Medmenneskers Vildfarelser angaaende dette Punkt, at han efter sin Kones Sigende endog om Natten i sine Drømme laa og vaandede sig ved Tanken om de umenneskelige Forestillinger om Helvedes Ildsluer og evige Pinsler. Som Pietisternes ikke uvittige Ypperstepræst skulde have ytret om ham: Fanden havde taget ham med Hud og Haar.

Det var alle disse brændende Spørgsmaal, der nu var bragt paa Bane her i Fru Gyllings Havestue, mens Regnen blev ved at strømme ned fra Himlen som dennes trøstesløse Graad. Rundt om paa Stuens mørke Bjælkevægge hang der store, malede Portræter af Folkefrihedens gamle Forkæmpere, der ligesom lyttende skuede ned over